

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Bađure, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja J. T. iz M., S., kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva B. & L. j.t.d., Z., protiv točke 2. izreke rješenja Povjerenika za informiranje, Z., klasa: UP/II-008-07/20-01/87, urbroj: 401-01/05-20-6 od 1. prosinca 2020., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 9. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točke 2. izreke rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/87, urbroj: 401-01/05-20-6 od 1. prosinca 2020.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništeno je rješenje Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja, klasa: UP/I-053-02/20-01/01, urbroj: 437-11/1-20-1 od 17. siječnja 2020. (točka 1. izreke). Točkom 2. izreke osporenog rješenja predmet je vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Rješenjem tijela prvog stupnja, koje je ovdje poništeno i predmet vraćen na ponovni postupak, odbijena su četiri zahtjeva tužitelja za pristup informacijama kojim su traženi podaci koji se odnose na rezultate iz državne mature uz obrazloženje da je zatražena informacija poslovna tajna i profesionalna tajna te je zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

2. Tužitelj u žalbi osporava zakonitost točke 2. izreke rješenja te smatra da je trebalo primijeniti odredbu članka 25. stavka 7. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.-dalje: ZPPI) te da nije bilo mjesta vraćanju predmeta na ponovni postupak temeljem odredbe članka 117. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP). U nastavku navodi da je krajem 2016. i početkom 2017. godine podnio četiri zahtjeva za pristup informacijama te detaljno navodi o kakvim se to zahtjevima radi. Povodom sva četiri ta zahtjeva prvostupanjsko tijelo je odbilo zahtjeve, a Povjerenik je isto poništio rješenjem od 27. rujna 2018. i predmet vratio na ponovni postupak. U ponovnom postupku prvostupanjsko tijelo ponovno odbija zahtjeve tužitelja. Tuženik je osporenim rješenjem utvrdio da je žalba osnovana te naveo da prvostupanjsko

tijelo nije ispravno provelo test razmjernosti te naveo da tužitelj traži statističke podatke koji ne ukazuju na osobne podatke niti na podatke koje bi formalno ili sadržajno mogli predstavljati poslovnu ili profesionalnu tajnu. Slijedom navedenog nije bilo mjesta vraćanju predmeta na ponovni postupak već je trebao naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji. Smatra da mu je povrijeđen članak 38. Ustava Republike Hrvatske i članak 10 Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljenih sloboda te predlaže da se poništi točka 2. izreke rješenja tuženika i naloži prvostupanjskom tijelu pristup traženim informacijama odnosno podredno predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje uz naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nisu povrijeđene odredbe ZPPI-a i ZUP-a. Ističe da je tužitelj podnio četiri zahtjeva kojim je tražio pristup informacijama i to koliko je bio prosječan broj bodova na maturi u 2015. godini te preslike svih dokumenata na kojima su statistički podaci o maturi u godini 2015. za određene gimnazije, popis svih dokumenata koje je NCVVO u sklopu zakonom definiranih poslova (znanstvenoistraživači rad u području edukacijskih mjerenja i vanjskog povjeravanja znanja, vještina i ostalih kompetencija; provodi vanjsko vrednovanje u osnovnim i srednjim školama te drugim ustanovama koje se bave profesionalnim obrazovanjem i usavršavanjem; analizira, statistički obrađuje i objavljuje rezultate ispita i vanjskog vrednovanja obrazovanja) u 2016. godini spremio ili poslao te preslike navedenih dokumenata, a pritom naglašava se može sakriti identitet ispitanika ako dokumenti uključuju njihov identitet. Nadalje, traženi su podaci iz kojih se vidi koliki dio učenika je bio uspješan na državnoj maturi i koliki je bio prosječan rezultat učenika po školama u 2016. godini, preslike svih drugih dokumenata, na kojima su statistički podaci iz državne mature, popis svih dokumenata i preslike svih dokumenata koje je NCVVO slao Vladi Republike Hrvatske, ministarstvima, Hrvatskom saboru i Odboru za obrazovanje, znanost i kulturu Hrvatskog sabora u 2016. godini kao i preslike svih dokumenata koji su poslani i koji su primljeni u 2016. godini od Gimnazije Z. i Gimnazije J. S. Č. U tom smislu se ukazuje na činjenicu da tuženik nije zaprimio ispravne i potpune informacije o kojima je mogao donijeti odluku, što se vidi iz spisa predmeta iako je od NCVVO-a dva puta zatražio da dostavi informacije koje su predmet postupka. Drugim riječima nisu se stekli uvjeti za donošenje drugačijeg rješenja s obzirom da drugostupanjsko tijelo mora imati u posjedu informaciju da bi o njoj odlučilo. Upućuje na odredbu članka 25. stavka 7. ZPPI-a i članka 117. stavka 2. ZUP-a kao i presudu ovog Suda, poslovni broj: UsII-437/19 te predlaže tužbu tužitelja odbiti.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje ZUS), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Po ocjeni Suda tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je poništio rješenje prvostupanjskog tijela kojim su odbijena četiri zahtjeva tužitelja za pristup informacijama te predmet vratio na ponovni postupak pri čemu je prvostupanjskom tijelu dao detaljnu uputu u kom pogledu i na koji način postupak treba upotpuniti te nakon toga donijeti odluku o zahtjevu tužitelja.

7. Naime, prema odredbi članka 25. stavka 7. ZPPI-a, kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući

pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

8. U konkretnom slučaju, tuženik je postupio sukladno naprijed navedenoj odredbi ZPPI-a i članka 117. stavka 2. ZUP-a koja propisuje mogućnost dostavljanja predmeta prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje budući da iz podataka spisa predmeta proizlazi da informacijama koje tužitelj traži tuženik ne raspolaže. Stoga je, prema ocjeni Suda, tuženik u takvoj situaciji ovlašten tijelu javne vlasti uputiti na nedostatke postupka koje treba otkloniti u nastavku postupka, što je sve u konkretnom slučaju tuženik i učinio, a u kojem postupku će se nakon upotpunjenog i utvrđenog činjeničnog stanja, sukladno uputi danoj u osporenom rješenju, odlučiti o zahtjevu tužitelja.

9. Konačno, Sud nije našao povrede konvencijskih prava na koje upire tužitelj jer osporenim rješenjem tužitelju nije uskraćeno pravo na pristup informacijama već je predmet vraćen javnopravnom tijelu na ponovni postupak u kojem postupku tek treba donijeti odluku o zahtjevu tužitelja.

10. Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u točki I izreke, a odluka o troškovima spora (točka II izreke) utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 9. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.